

Suedia

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau notificare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „comunicarea sau notificarea actelor judiciare”?

În practică, „notificare sau comunicare” înseamnă că un act este trimis sau înmănat persoanei căutate și că există dovada că aceasta a primit actul în cauză sau că s-au respectat normele Actului privind notificarea sau comunicarea actelor judiciare (*delgivningslagen*). Motivele pentru care există norme cu privire la notificare sau comunicare includ faptul că instanțele judecătorești ar trebui să se poată baza pe faptul că un act ajunge la persoana căreia acesta îi este adresat.

2 Care acte judiciare trebuie comunicate sau notificate în mod oficial

Trebuie să se recurgă la notificare sau comunicare în cazul în care acest lucru este prevăzut în mod specific sau dacă există o dispoziție cu privire la informații, care prevede că aceasta ar trebui să fie efectuată ținând seama de obiectivele dispoziției în cauză; în caz contrar, trebuie să se recurgă la aceasta doar atunci când este necesar și ținându-se cont în mod corespunzător de circumstanțe. Un exemplu de prevedere legală specifică în sensul că documentele trebuie să fie notificate sau comunicate este situația în care trebuie să se notifice sau să se comunice părâtului o citație într-un proces civil.

3 Cine este responsabil de comunicarea sau notificarea unui act judiciar?

De cele mai multe ori, autoritatea/instanța este cea care asigură notificarea sau comunicarea actelor. Se poate întâmpla însă ca autoritatea/instanța să permită unei părți, care solicită acest lucru, să se asigure de notificarea sau comunicarea unui act (notificarea sau comunicarea de către o parte). O condiție prealabilă pentru notificarea sau comunicarea de către o parte este ca respectiva notificare sau comunicare să nu fie inadecvată.

4 Informații legate de adresa destinatarului**4.1 În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, în cazul în care destinatarul nu mai locuiește la adresa cunoscută de autoritatea solicitantă, autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate?**

Autoritatea solicitată caută noi detalii privind adresa destinatarului, din proprie inițiativă, în cazul în care destinatarul s-a mutat de la adresa menționată în citație.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Orice persoană poate contacta Agenția fiscală din Suedia (*Skatteverket*), care ține o evidență a populației care locuiește în Suedia și a locului de reședință al acestora. Nu există o procedură oficială specială pentru obținerea accesului la aceste informații. De exemplu, o persoană ar putea apela echipa serviciilor cu clienții din cadrul Agenției fiscale din Suedia la numărul + 46 8 564 851 60. Mai multe informații se pot afla de pe site-ul Agenției la adresa <https://www.skatteverket.se/servicelankar/otherlanguages/inenglish.4.12815e4f14a62bc048f4edc.html>. Obținerea de informații din registrul de evidență a populației nu costă nimic.

4.3 Cum tratează autoritățile din acest stat membru o solicitare trimisă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială și care vizează găsirea adresei actuale a unei persoane?

Pare a fi îndoielnic faptul că o căutare de adrese pentru notificarea sau comunicarea de acte ar putea fi tratată drept o obținere de probe. Aceasta este însă o chestiune pe care trebuie să o decidă instanța solicitată; din câte se știe, nu s-a examinat o astfel de solicitare.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de comunicare sau notificare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Cel mai frecvent mod de notificare sau comunicare a unui act judiciar este transmiterea prin poștă la adresa persoanei căutate (**notificare sau comunicare standard**). Scrisoarea este însoțită de o adeverință de primire a notificării sau comunicării, pe care persoana căutată este rugată să îl semneze și să îl returneze.

Metodele alternative de notificare sau comunicare (în plus față de notificarea sau comunicarea indirectă) sunt notificarea sau comunicarea prin telefon, notificarea sau comunicarea simplificată și notificarea sau comunicarea de către un executor judecătoresc.

Notificarea sau comunicarea prin telefon înseamnă că documentul care trebuie notificat sau comunicat este citit la telefon persoanei căreia i se notifică sau comunică actul, acesta fiind ulterior trimis persoanei în cauză prin poștă. Pentru notificarea sau comunicarea prin telefon nu este necesară nicio dovadă de primire. Se consideră că documentul a fost notificat sau comunicat de îndată ce conținutul acestuia a fost citit.

Notificarea sau comunicarea simplificată se realizează prin transmiterea prin poștă a actului la ultima adresă cunoscută a persoanei căutate, iar apoi prin trimiterea unei înștiințări la aceeași adresă în următoarea zi lucrătoare, precizând faptul că documentul a fost trimis. Pentru notificarea sau comunicarea simplificată nu este necesară nicio dovadă de primire. Se consideră că actul a fost notificat sau comunicat la două săptămâni de la data trimiterii acestuia, cu condiția ca înștiințarea să fi fost trimisă conform celor prevăzute. Se poate recurge la notificarea sau comunicarea simplificată doar dacă persoana căutată a fost informată că notificarea sau comunicarea simplificată poate fi utilizată în cazul sau dosarul respectiv. În practică, aceasta înseamnă, de exemplu, că unei părți într-o cauză trebuie să i se notifice sau comunice un act o singură dată, odată cu dovada de primire.

Servicii speciale pentru persoanele juridice: În anumite condiții, persoanelor juridice i se pot notifica sau comunica acte prin trimiterea acestora la sediul social al societății și transmiterea unei înștiințări la aceeași adresă în următoarea zi lucrătoare. Se consideră că actul a fost notificat sau comunicat la două săptămâni de la data trimiterii acestuia, cu condiția ca înștiințarea să fi fost trimisă conform celor prevăzute.

Notificarea sau comunicarea de către un executor judecătoresc înseamnă că un act este notificat sau comunicat personal prin intermediul unei persoane autorizate în mod corespunzător pentru a efectua o astfel de notificare sau comunicare, și anume un executor judecătoresc sau un angajat al Autorității de poliție suedeze (*Polismyndigheten*), Autoritatea de urmărire penală suedeză (*Åklagarmyndigheten*), instanța, Autoritatea suedeză de aplicare a legii (*Kronofogdemyndigheten*) sau o societate autorizată de notificare sau comunicare.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Notificarea sau comunicarea pe cale electronică este permisă numai în cazul în care autoritățile/instanțele trebuie să notifice sau să comunice un act unei persoane prin modalitatea standard de notificare sau comunicare.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor judiciare către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Actele pot fi notificate sau comunicate în următoarele moduri atunci când persoana căreia i se notifică sau comunică actul nu poate fi găsită fizic. Notificarea sau comunicarea de către un executor judecătoresc care recurge la metoda de notificare sau comunicare către un „înlocuitor”: Documentul este trimis unei alte persoane decât persoana căutată pentru notificare sau comunicare. De exemplu, acesta ar putea fi un membru adult din locuința destinatarului sau angajatorul destinatarului. Însă destinatarul înlocuitor trebuie să își exprime întotdeauna consimțământul cu privire la primirea documentului. Trebuie să se transmită la adresa destinatarului o înștiințare despre faptul că s-a notificat sau comunicat un act, precum și despre persoana care a primit actul.

Notificarea sau comunicarea de către un executor judecătoresc care recurge la metoda de notificare sau comunicare „pe loc”: Actul este lăsat la domiciliul destinatarului, de exemplu într-o cutie poștală sau într-un loc adecvat la domiciliu, de exemplu pe ușă.

Notificare sau comunicare prin anunț: Această se realizează prin păstrarea documentul la dispoziția autorității/instanței care a decis cu privire la notificare sau comunicare și, simultan, publicarea unui anunț cu privire la aceasta și la conținutul sumar al documentului în Monitorul oficial suedez (*Post- och Inrikes Tidningar*) și, în cazul în care există motive pentru a proceda astfel, în ziarul local. Documentul este simultan transmis prin poștă la ultima adresă cunoscută a persoanei căutate.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele judiciare?

În cazul în care un executor judecătoresc notifică sau comunică un act prin intermediul metodei de notificare sau comunicare către un „înlocuitor”, actul a fost notificat sau comunicat atunci când acesta a fost înmănat și i s-a transmis un avis destinatarului în acest sens.

Atunci când un executor judecătoresc notifică sau comunică un act prin metoda de notificare sau comunicare „pe loc”, actul a fost notificat sau comunicat atunci când a fost lăsat așa cum s-a descris la întrebarea 7.1.

Un act a fost notificat sau comunicat printr-un avis după ce au trecut două săptămâni de la data deciziei conform căreia actul trebuie să fie notificat sau comunicat prin avis, cu condiția ca avizul respectiv să fi fost predat și să se fi luat alte măsuri prevăzute în timp util (în termen de zece zile).

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În cazul în care un document este prea mare sau, în alte condiții, inadecvat pentru a fi trimis sau lăsat destinatarului, autoritatea poate decide, în schimb, să îl păstreze la dispoziția autorității în cauză sau într-un alt loc, la alegerea sa, pentru o anumită perioadă de timp. Destinatarul trebuie să primească un avis cu privire la conținutul unei astfel de decizii.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor judiciare, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care destinatarul refuză să primească un act notificat sau comunicat de un executor judecătoresc, acesta va fi totuși considerat ca fiind notificat sau comunicat dacă este lăsat la fața locului.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Un act poate fi notificat sau comunicat prin poștă dacă se trimite prin scrisoare recomandată. Trimiterea poștală este pusă la dispoziție de către oficiul poștăle, centrele de activități poștale și lucrătorii care se ocupă de corespondența poștală și trebuie să se depună o semnătură pentru aceasta de către persoana desemnată drept destinatar al actului notificat sau comunicat sau de către reprezentantul persoanei respective; trebuie să se arate, de asemenea, dovada identității. Este, de asemenea, posibil ca partea care a dispus notificarea sau comunicarea prin poștă să menționeze faptul că se acceptă doar primirea în persoană.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul nr. 1393/2007 privind comunicarea sau notificarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

În cazul în care nu se reușește notificarea sau comunicarea prin scrisoare recomandată, nu există alte posibilități disponibile pentru încercarea de notificare sau comunicare a actelor prin poștă. În schimb, se pot avea în vedere alte măsuri de notificare sau comunicare, precum notificarea sau comunicarea printr-un executor judecătoresc.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Destinatarul unui act trimis prin scrisoare recomandată este informată cu privire la acesta prin intermediul unui avis trimis la adresa de domiciliu a destinatarului, prin SMS sau prin e-mail. Trimiterea poștală rămâne, de obicei, în locul în care a fost lăsată pentru o perioadă de 14 de zile de la data sosirii sale.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

De obicei, există o adeverință din partea persoanei căreia i s-a notificat sau comunicat un act ori un document elaborat de către autoritate/instanță ca dovadă că actul a fost notificat sau comunicat prin telefon, prin înlocuitor sau pe loc.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care comunicarea sau notificarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul judiciar este comunicat sau notificat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă comunicarea sau notificarea actului judiciar (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de comunicare sau notificare a actului judiciar?

Există libertatea de a se prezenta elemente de probă și ca acestea să fie examinate de către instanțele suedeze. Dacă se poate dovedi că o persoană a văzut un act, este irelevant dacă actul respectiv a fost notificat sau comunicat conform celor prevăzute. Prin urmare, orice erori formale nu înseamnă în sine că actul trebuie să fie notificat sau comunicat din nou; în schimb, factorul esențial este dacă actul a ajuns la persoana căreia îi este adresat.

În cazul în care, pe de altă parte, se poate dovedi că persoana căreia i se notifică sau comunică actul judiciar nu l-a primit sau dacă nu s-au respectat normele care reglementează notificarea și comunicarea actelor, se poate dispune anularea unei hotărâri prin ceea ce este cunoscut drept cale de atac extraordinară.

11 Trebuie să se plătească pentru comunicarea sau notificarea unui act judiciar și, dacă da, care este suma?

În cazul în care o autoritate este responsabilă de notificarea sau comunicarea actelor, costurile asociate respectivei notificări sau comunicări sunt suportate de către stat. Aceasta înseamnă, de exemplu, că reclamantul, în cadrul unei proceduri civile, nu trebuie să ramburseze instanței costurile suportate de aceasta cu notificarea sau comunicarea somației către pârât.

Dacă o persoană fizică sau parte dorește să notifice sau să comunice un act către o persoană, aceasta trebuie să suporte costurile asociate unei astfel de notificări sau comunicări. Cu titlu exemplificativ, costurile asociate angajării unui salariat al Autorității de poliție suedeze ca executor judecătoresc se ridică la 1 000 SEK.

Ultima actualizare: 10/01/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Având în vedere retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană, statele membre responsabile cu gestionarea paginilor cu informații naționale actualizează în prezent conținutul de pe acest site. Eventualele fragmente care nu reflectă încă retragerea Regatului Unit nu apar intenționat pe site și vor fi modificate în curând.